

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ – ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Στο σ/ν «Σύμφωνο συμβίωσης, άσκηση δικαιωμάτων, ποινικές και άλλες διατάξεις»

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η δικαιολογητική βάση του άρθρου 177 παρ.2 Κ.Π.Δ είναι η διαφύλαξη του κύρους της ποινικής δικαιοσύνης. Η διάταξη υπηρετεί τη θέση, ότι το κράτος δεν νομιμοποιείται να επιβάλλει ποινή, εφόσον παραβιάζει το ηθικό minimum που το ίδιο θέτει με τις ποινικές διατάξεις. Το κύρος της δικαιοσύνης ωστόσο θίγεται και στις περιπτώσεις όπου περιορίζεται υπερβολικά η αναζήτηση της ουσιαστικής αλήθειας, σε βαθμό τέτοιο ώστε να καταλύεται εντέλει η συνταγματικά κατοχυρωμένη, στο αρ. 20 Σ., αξίωση για απονομή ουσιαστικής δικαιοσύνης. Ειδικότερα, στο πεδίο των οικονομικών εγκλημάτων και των εγκλημάτων διαφθοράς, οι εγγενείς στις συγκεκριμένες μορφές εγκληματικότητας δυσχέρειες ανεύρεσης της ουσιαστικής αλήθειας επιβάλλουν την κάμψη της απόλυτης αποδεικτικής απαγόρευσης του άρθρου 177 παρ.2 Κ.Π.Δ και τη χορήγηση δυνατότητας στο δικαστήριο να προβαίνει σε σταθμίσεις σύμφωνα με τα κριτήρια που παρατίθενται στη δεύτερη παράγραφο της παρούσας διάταξης.

Η διάταξη κρίνεται αναγκαία προκειμένου, άμεσα, στις περιπτώσεις κακουργημάτων αρμοδιότητας του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος ή του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, να δοθεί η δυνατότητα αξιοποίησης αποδεικτικών μέσων, η χρήση των οποίων, υπό το υφιστάμενο νομοθετικό καθεστώς, θα μπορούσε να εμποδιστεί, με αποτέλεσμα τον αποκλεισμό διερεύνησης και τιμώρησης πράξεων μεγάλης απαξίας όπως κακουργημάτων μεγάλης φοροδιαφυγής. Παράλληλα, η διάταξη προβαίνει σε ισορροπημένη στάθμιση, ώστε αφενός μεν να ικανοποιείται το δημόσιο συμφέρον, που απαιτεί την απονομή της δικαιοσύνης και τον κολασμό των δραστών των πιο πάνω κακουργηματικών πράξεων υπό τη διαφύλαξη του κύρους της δικαιοσύνης και αφετέρου να διασφαλίζονται οι βασικές εγγυητικές για τον κατηγορούμενο δικαιοκρατικές αρχές, ώστε τα υπό αξιοποίηση αποδεικτικά μέσα να μην προέρχονται από ενέργειες για τις οποίες δεν θα είχαν δικαίωμα οι αρμόδιες αρχές ή η πράξη κτήσης τους να μην είναι δυσανάλογης βαρύτητας σε σχέση με την ερευνώμενη πράξη ή να συνδέονται με απόλυτα αναγκαίες αποδεικτικά ενέργειες, αφού η απόδειξη θα ήταν διαφορετικά αδύνατη, ή να μην προσβάλλουν την ανθρώπινη αξία. Έτσι ορίζεται ρητά ότι η χρήση των παραπάνω αποδεικτικών μέσων κατά την παραπομπή και τη δίκη γίνεται δεκτή εφόσον κριθεί αιτιολογημένα ότι α) η βλάβη που προκαλείται με την κτήση τους είναι σημαντικά κατώτερη κατά το είδος, τη σπουδαιότητα και την έκταση από τη βλάβη ή τον κίνδυνο που προκάλεσε η ερευνώμενη πράξη, β) η απόδειξη της αλήθειας θα ήταν διαφορετικά αδύνατη και γ) η

Ρανέφ αρτήω
του εισαγγελέα
λεπτομέρει ή
του δημοσίου
οργάνου που
έχει επηρεασθεί
από υπόθεση,
σε οιοδήποτε
διαδικαστικό
βιάνδιο,

πράξη με την οποία τα αποδεικτικά μέσα αποκτήθηκαν δεν προσβάλλει την ανθρώπινη αξία.

ΑΡΘΡΟ....

«1. Στις περιπτώσεις πράξεων κακουρηματικού χαρακτήρα, που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος ή του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 2 του άρθρου 177 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον το αποδεικτικό μέσο αφορά πληροφορίες ή στοιχεία, στα οποία οι ανωτέρω εισαγγελείς έχουν δικαίωμα πρόσβασης κατά τις διατάξεις του άρθρου 17^Α παράγραφος 8 εδάφιο α' του ν. 2523/1997 και του άρθρου 2 παράγραφος 5 εδάφιο α' του ν. 4022/2011.

2. Η χρήση του παραπάνω αποδεικτικού μέσου κατά την παραπομπή και τη δίκη γίνεται δεκτή εφόσον κριθεί αιτιολογημένα ότι α) η βλάβη που προκαλείται με την κτήση του είναι σημαντικά κατώτερη κατά το είδος, τη σπουδαιότητα και την έκταση από τη βλάβη ή τον κίνδυνο που προκάλεσε η ερευνώμενη πράξη, β) η απόδειξη της αλήθειας θα ήταν διαφορετικά αδύνατη και γ) η πράξη με την οποία το αποδεικτικό μέσο αποκτήθηκε δεν προσβάλλει την ανθρώπινη αξία».

Δίνω 22.12.2015

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Αριθμ. | Γεν. 133
Ειδ. 27
Κατατέθηκε σήμερα στις 22/12/2015 και ώρα 13:10
ο Δ/ντής Νομ. Εργασ.
D Παπαγγελοπούλου

Αριθμ. 214 / 15 / 2015

ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ε Κ Θ Ε Σ Η

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ.2 του Συντάγματος)

Επί τροπολογίας στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Σύμφωνο συμβίωσης, άσκησης δικαιωμάτων, ποινικές και άλλες διατάξεις».

Α. Με την υπόψη τροπολογία ρυθμίζονται δικονομικής φύσεως ζητήματα αναφορικά με την χρήση αποδεικτικών μέσων κατά την εκδίκαση πράξεων κακουργηματικού χαρακτήρα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος ή του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς.

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις δεν προκαλείται επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, ούτε των προϋπολογισμών των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης.

Αθήνα, 22 Δεκεμβρίου 2015
Η Γενική Διευθύντρια

Σταυρούλα Μηλιάκου

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Γενική Αξιολόγηση

1.1 Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά το πρόβλημα που καλείται να αντιμετωπίσει κάθε μία «άλλη διάταξη» που περιλαμβάνεται στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου

Στα οικονομικά εγκλήματα και τα εγκλήματα διαφθοράς υπάρχουν περιπτώσεις που ιδιώτες αποστέλλουν στις δικαστικές και εισαγγελικές αρχές σχετικό πληροφοριακό υλικό που έχει περιέλθει στην κατοχή τους μετά από παράνομη ενέργεια, ιδίως υπεξαγωγή εγγράφου, παραβίαση απορρήτου. Παρόλα αυτά, με τη διάταξη του άρθρου 177 παρ. 2 ΚΠΔ θα ετίθετο ζήτημα αξιοποίησης αυτού του υλικού, παρά το γεγονός ότι οι αρμόδιες αρχές αν δρούσαν μόνες τους θα είχαν δικαίωμα πρόσβασης σε αυτό.

1.2 Περιγράψτε χωριστά και αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους κάθε «άλλη διάταξη» είναι αναγκαία και κατάλληλη να αντιμετωπίσει το αντίστοιχο πρόβλημα

Η διάταξη είναι αναγκαία, αφενός για να δώσει τη δυνατότητα αξιοποίησης αποδεικτικών μέσων που προήλθαν από παράνομη ενέργεια κτήσης και αφετέρου να τεθούν εγγυητικοί όροι για αυτό, όπως ότι θα πρέπει να αφορά κακουργήματα υποθέσεων που υπάγονται στην αρμοδιότητα των εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος και διαφθοράς. Περαιτέρω, σταθμίζεται αν: α) η βλάβη που προκαλείται με την κτήση του είναι σημαντικά κατώτερη κατά το είδος, τη σπουδαιότητα και την έκταση από τη βλάβη ή τον κίνδυνο που προκάλεσε η ερευνώμενη πράξη, β) η απόδειξη της αλήθειας θα ήταν διαφορετικά αδύνατη και γ) η πράξη με την οποία το αποδεικτικό μέσο αποκτήθηκε δεν προσβάλλει την ανθρώπινη αξία.

1.3 Αναφέρατε χωριστά για κάθε μία «άλλη διάταξη» τους λόγους για τους οποίους έχει συμπεριληφθεί στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου

Λόγος είναι ότι δεν υπάρχει διαφορετικός τρόπος αντιμετώπισης του παραπάνω προβλήματος.

1.4. Αναφέρατε χωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες κάθε μίας «άλλης διάταξης», συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών στην οικονομία, την κοινωνία και τους πολίτες και στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

Η ρύθμιση δεν αναμένεται να έχει άμεσες επιπτώσεις στην οικονομία. Πάντως, θα διαμορφώσει ένα δικονομικό καθεστώς εξισορρόπησης αντίθετων συμφερόντων της δικαιοσύνης κατά την αντιμετώπιση του οικονομικού εγκλήματος και της διαφθοράς, αφού αφενός θα αξιοποιείται το αποδεικτικό υλικό, κατά τα προεκτεθέντα, και αφετέρου αυτό θα γίνεται μόνο μετά από πολλές σταθμίσεις μέσω των οποίων προσδοκείται να εμποδιστεί η εμφάνιση περιπτώσεων κατάχρησης από την κρατική εξουσία. Τα παραπάνω θα επιφέρουν κλίμα ασφάλειας έναντι των εγκλημάτων του εν λόγω είδους, καθώς και εξασφάλιση των δικαιωμάτων των πολιτών με ταυτόχρονη διαφύλαξη του κύρους της δικαιοσύνης και της ανάγκης αναζήτησης της ουσιαστικής αλήθειας.

1.5. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε «άλλης διάταξης».

Δικαστικές και (προ)ανακριτικές αρχές

2. Διαφάνεια και Διαβούλευση

2.1. Αναφέρατε επιγραμματικά τους κοινωνικούς εταίρους και εν γένει τα ενδιαφερόμενα μέρη που εκλήθησαν να λάβουν μέρος στη διαβούλευση για κάθε μία προτεινόμενη «άλλη διάταξη», τον τόπο, τον χρόνο και τη διάρκεια της διαβούλευσης, τους συμμετέχοντες σε αυτήν, και τη διαδικασία διαβούλευσης που επελέγη, αιτιολογώντας τις επιλογές αυτές.

-

2.2. Αναφέρατε επιγραμματικά τις κυριότερες απόψεις που εκφράστηκαν υπέρ και κατά της προτεινόμενης ρύθμισης ή επιμέρους θεμάτων της και προσαρτήστε στο παρόν τις απόψεις των φορέων που έλαβαν μέρος στη διαβούλευση για κάθε μία «άλλη διάταξη» χωριστά.

-